

[Einer Jensen.]

„Naar Pengehjælpen har overskredet det budgetterede Beløb med ca. 93 500 Kr., skyldes det, dels at Fattigvæsenet har haft en ret betydelig Tilgang særlig af Familier, idet disses Antal er steget fra 277 til 365, og dels at Omfanget af den ydede Hjælp har været større. Som en medvirkende Aarsag hertil maa nævnes Arbejdsløshedsforsikringsloven af 1. Juli 1927, ved hvis Ikrafttræden den 1. Oktober s. A. den hidtil ydede ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse bortfaldt.“

Det vil altsaa sige, at Frederiksberg Kommune intet som helst har sparet paa sit Hjelpekassebudget og har haft en Merudgift paa 93 500 Kr. paa sin Fattigvæsensudgift, foranlediget ved, at Loven om den ekstraordinære Hjælp bortfaldt. Det vil sige, at vi paa Frederiksberg den 1. April 1927 havde 216 Familier med 938 Personer paa Fattigvæsenet, og den 1. November 1928 havde vi 335 Familier med 1 386 Personer. Det er en Stigning paa henimod 500 Personer og en Stigning paa 120 Familier.

Det er et af de smukke Resultater, som Ophævelsen af den ekstraordinære Hjælp har ført med sig: 500 frederiksbergske Borgere ført over paa Fattigvæsenet, for Kommunen en Merudgift for det Aar, hvori Loven om ekstraordinær Hjælps Bortfald kun har virket det halve Aar, paa omtrent 100 000 Kr. paa Fattigvæsenets Budget!

Hvis man nu ser paa Fattigvæsenets Budgetforslag for 1929—30, det, vi skal til at behandle i Løbet af faa Dage derude, er Forholdet det, at Hjelpekassen regner med at skulle bruge 497 000 Kr. eller 50 000 Kr. mere end for Aaret 1927—28, hvorimod Fattigvæsenets Budget med Hensyn til kontant Pengehjælp regner med at skulle bruge 550 000 Kr. eller 175 000 Kr. mere, end der var budgetteret, medens Loven om den ekstraordinære Hjælp eksisterede; det vil sige $\frac{1}{4}$ Mill. Kr.s Merudgift for Frederiksberg Kommune. Det er den Fordel, det har haft for Frederiksberg Kommune, at Loven om den ekstraordinære Hjælp for de arbejdsløse er ophævet. Og Forholdet er jo det, at hvad der sker paa Frederiksberg, sker i adskillige andre Kommuner.

Nu maa det naturligvis indrømmes, at det er en konservativt styret Kommune, hvis Hjelpekasse stiller sig karrigt muligt og derfor naturligvis fremfor adskillige andre Kommuner faar ført adskilligt over

paa Fattigvæsenet, jeg kan sige unødvendigt over paa Fattigvæsenet, men det er Resultatet af den Politik, man har ført ved at ophæve Loven om den ekstraordinære Hjælp.

Man har naaet at nedsætte Arbejdsgivernes Bidrag, dette ringe Bidrag til Hjælp i en ekstraordinær Situation, og i Løbet af ganske faa Aar bortfalder det helt. Til Gengæld har man ført alle Udgifterne over paa Kommunen. Og at Opgaven med at ophæve den ekstraordinære Hjælp maa være den, jeg i sin Tid nævnte, at søge at bringe Folk over paa Fattigvæsenet, synes jeg, jeg har givet Bevis for med de Tal, jeg har nævnt for Frederiksberg Kommune: i Løbet af $1\frac{1}{2}$ Aar 500 Mennesker ført over paa Fattigvæsenet og en Merudgift paa Fattigvæsenets Budget paa 175 000 Kr. — det vil sige, at man regner med, at det Antal, der her er Tale om, vil stige meget i det kommende Aar.

Det Lovforslag, vi har forelagt, tager derfor Sigte paa at afhjælpe den Nødsituation, man har skabt ved at ophæve Loven om den ekstraordinære Hjælp. Det Forslag, vi har stillet, fik enstemmig Tilslutning paa Arbejdsløshedskassernes Delegeretmøde, der meget indstændigt har henstillet, at Forslaget gennemføres. Det forekommer ogsaa mig, at Situationen kræver, at der foretages noget virkeligt fra Statens Side, hvis man ikke ønsker at drive Arbejderne i Flok over paa Fattigvæsenet. Vi har nu mere end 50 000 arbejdsløse, og der er ingen Tvivl om, at mindst 50 000 Borgere, altsaa deri indbefattet Hustruer og Børn, i dette Øjeblik er uden fast Understøttelse, uden anden Understøttelse end den, de karrigt faar tilmaalt gennem Hjelpekassen.

Disse kræver, at Samfundet hjælper dem i den Situation, de er i. Arbejdsløshedskasserne har fordoblet deres Kontingent, de har i Løbet af 1927—28 paataget sig en Byrde paa 10 Mill. Kr. for at hjælpe deres Kolleger; man kan ikke med Rimelighed forlange mere af Arbejdsløshedskasserne og deres Medlemmer. Nu maa der fra Statens Side ydes de arbejdsløse en Hjælp, som gør det muligt for dem at leve. Det er det, vort Forslag tilsigter, og jeg skal tillade mig at anbefale det, idet jeg udtaler Haabet om, at det meget hurtigt maa kunne ophøjes til Lov, saaledes at de arbejdsløse kan faa den Hjælp, de i høj Grad trænger til.

Indenrigsministeren (Kragh): Det her til Behandling foreliggende Forslag er ganske nøje sammenfaldende med det Forslag til